

4 กุมภาพันธ์ 2554 (4/2/2011)

ปาฐกถาพิเศษ ของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในโอกาสเป็นประธานเปิดการประชุมสัมมนาทางวิชาการในโอกาสครบรอบ 13 ปี ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล วันศุกร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ 2554 เวลา 09.20 น.

ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

กรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานทั้งหลาย

และท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ

ผมยินดีและรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มีโอกาสมาร่วมในการเปิดงานสัมมนาทางวิชาการครบรอบ 13 ปี การประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ในวันนี้ และขอแสดงความชื่นชมยินดีต่อหน่วยงานต้นแบบ และหน่วยงานที่ได้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างโดดเด่น ผมมีความผูกพันกับกฎหมายฉบับนี้โดยส่วนตัว เพราะว่าเมื่อผมเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อปี พ.ศ. 2535 ผมเป็นคนที่ได้ผลักดันกฎหมายฉบับนี้ในฐานะ ส.ส. ตั้งแต่สมัยแรก แต่ว่าปรากฏว่าผ่านไป ถึง 3 สมัย คือ 2535 มีการเลือกตั้งถึง 2 ครั้ง และ 2538 อีก 1 ครั้ง ก็ยังไม่สามารถที่จะผลักดันให้กฎหมายฉบับนี้นี้ออกมาประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ จนกระทั่งในช่วงปี 2539 ก็จึงได้มีโอกาสได้นำเสนอกฎหมายฉบับนี้ต่อสภาฯ ควบคู่ไปกับรัฐบาลในขณะนั้น จนกระทั่งกฎหมายนั้นสามารถที่จะประกาศใช้ได้ เมื่อปี พ.ศ. 2540 ซึ่งอยากจะเรียนกับท่านทั้งหลายว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความตั้งใจที่จะยกระดับในเรื่องของธรรมาภิบาลในการบริหารราชการแผ่นดินอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ว่าจะ คำนึงถึงหลักของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่มุ่งเน้นในการที่จะให้พี่น้องประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งมีผลกระทบกับพี่น้องประชาชนและสังคม หรือในแง่ที่ว่าผู้ที่เข้ามาบริหารงาน ไม่ว่าจะเป็นในเชิงนโยบายหรือการบริหารราชการแผ่นดินโดยทั่วไปนั้น ก็ต้องรับผิดชอบต่อพี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียโดยตรงกับการบริหารงานทางด้านต่าง ๆ ของกิจการในภาครัฐ หรือจะมองในแง่ของประสิทธิภาพ ซึ่งเราต้องยอมรับว่าการบริหารหรือการตัดสินใจในเรื่องใดก็ตาม การมีข้อมูลหรือมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ อย่างครบถ้วน โปร่งใสรอบด้าน ก็คือหลักประกันที่ดีที่สุดที่จะทำให้การบริหารงานนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเป้าหมาย

ด้วยเหตุผลนี้ครับ เรื่องของการที่จะเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนนั้นสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือสามารถที่จะได้รับการคุ้มครองหรือแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลของตนเอง จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมาก ในแง่ของกระบวนการประชาธิปไตย และในแง่ของธรรมาภิบาล รวมทั้งประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ กฎหมายฉบับนี้จึงได้ถือเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นหลัก และถือว่าการปกปิดหรือการไม่อนุญาตให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องเป็นเรื่องของข้อยกเว้น โดยได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้อย่างชัดเจนว่า ข้อยกเว้นที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมีเหตุผลที่สามารถนำไปใช้อ้างอิงที่ระบุไว้ในกฎหมายอย่างไบบ้าง พร้อมกันนั้นก็ได้มีการตั้งกลไกขึ้นมาทั้งในแง่ของการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ และกลไกในแง่ของการที่จะรับเรื่องราวที่มีการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชน ในกรณีซึ่งไม่สามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ ก็คือคณะกรรมการที่กลับมาทำหน้าที่ในการวินิจฉัยใน

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั่นเอง ซึ่งหากจะกล่าวไปแล้ว การทำกฎหมายฉบับนี้เป็นการทำกฎหมายซึ่งล้ำหน้ารัฐธรรมนูญปี 2540 และ 2550 ด้วยซ้ำ เพราะว่าได้มีการดำเนินการกันมาก่อน แต่ว่าก็เป็นแนวทางซึ่งมีความสอดคล้องกับบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องสิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย และนโยบายของรัฐซึ่งปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับซึ่งได้มีการบังคับใช้ในช่วงที่กฎหมายนี้ใช้บังคับเช่นเดียวกัน

ในรอบ 13 ปีที่ได้มีการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ ก็ต้องยอมรับว่าได้ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงหลายด้าน และจากการที่ได้มีการนำเสนอผ่านเวทีทัศน์ไปเมื่อสักครู่ การปฏิบัติตามกฎหมาย การมีแนวคำวินิจฉัยตามกฎหมายฉบับนี้ก็ช่วยให้การทำงานของหน่วยงานหลายหน่วยงานนั้น ต้องอยู่ภายใต้กติกาที่มีความโปร่งใส ฟัน้องประชาชนนั้นสามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งก็เป็นการยืนยันว่าเจตนารมณ์และบทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ เป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์อย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามก็ต้องยอมรับครับว่า แม้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะใช้บังคับมาถึง 13 ปีแล้ว แต่ก็ยังมีปัญหาที่หลายหน่วยงานยังคงไม่ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมไปถึงต้องยอมรับความจริงว่า ยังมีทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ และยังมีทั้งพี่น้องประชาชนอีกจำนวนมาก ซึ่งยังขาดความเข้าใจหรืออาจจะมิตศนคติซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวทางหรือเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาลและหน่วยงานกลไกที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกลไกตามกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งจะต้องมีการดำเนินการแก้ไขต่อไป

ผมอยากจะชี้ให้เห็นครับว่ามีอย่างน้อย ๆ 3 เรื่องที่ขณะนี้ทำให้เราจำเป็นต้องมาพิจารณาเพื่อที่จะปรับปรุงในแง่ของการทำงานตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ประการแรกก็ต้องยอมรับว่า 13 ปีที่ผ่านมาเป็น 13 ปีที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้าและมีความเปลี่ยนแปลงไปมาก เพราะฉะนั้นโดยข้อเท็จจริงแล้วขณะนี้ต้องยอมรับครับว่า การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารนั้นเรามีช่องทางหรือมีทางเลือกเพิ่มเติมอีกมากมาย โดยเฉพาะชัดเจนที่สุดก็คือเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการโทรคมนาคม ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชน และแน่นอนที่สุดคือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งในช่วงที่มีการดำเนินการในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ก็อาจจะเกิดขึ้นในภาวะซึ่งสภาวะแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีทางด้านการสื่อสารไม่เป็นเหมือนกับในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นเราจะเห็นครับว่า แท้ที่จริงแล้วขณะนี้ถ้าเราดูเรื่องของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของหลายองค์กร ไม่ว่าจะเป็นในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรของภาคธุรกิจเอกชนเอง ทางเลือกใหม่ ๆ เหล่านี้อาจจะเป็นทางเลือกที่มีความสำคัญและเข้าถึงพี่น้องประชาชนได้มากกว่า ซึ่งก็ทำให้เราอาจจะทำเป็นที่จะต้องมีการมาทบทวนแนวปฏิบัติถ้ายังไม่ถึงขั้นในการที่จะไปแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในเรื่องนี้

ในอีกมุมหนึ่งก็จะเห็นครับว่า ปรากฏการณ์เร็ว ๆ นี้ในกรณีของ Wikileaks ก็เป็นตัวที่บ่งบอกครับว่า แม้ว่าหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ไม่ใช่เฉพาะในประเทศไทยแต่ว่าในประเทศอื่น ๆ พยายามที่จะปกปิดข้อมูลบางอย่าง หรือเห็นว่าข้อมูลบางอย่างไม่ควรจะเผยแพร่ แต่ความเป็นจริงในขณะนี้ก็คือว่าโอกาสที่ข้อมูลต่าง ๆ นั้นจะถูกเปิดเผยในรูปแบบซึ่งอาจจะไม่พึงประสงค์ก็ตามนี้ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ยิ่งเป็นตัวที่ทำให้เราจะต้องมีการมาทบทวนแนวทางของการทำงาน แนวทางของการปฏิบัติราชการ เพราะว่าการที่เราสามารถที่จะเผยแพร่ข้อมูลให้มากที่สุดโดยไม่มีผลกระทบต่อเรื่องของความมั่นคง หรือความจำเป็นหรือประสิทธิภาพของงานตามที่ระบุไว้ตามกฎหมาย จึงเป็นเรื่องที่จะเป็นหลักประกันที่ดีที่สุดที่จะทำให้พี่น้องประชาชนนั้นมีความเข้าใจ และมีความไว้วางใจในการทำงานของภาครัฐ ซึ่งผมถือว่าความเข้าใจที่ดี ความไว้วางใจที่ดีเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จของการปฏิบัติราชการในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าหลายหน่วยงานจะมีประสบการณ์โดยตรงครับว่า เมื่อใดก็ตามดำเนินนโยบาย

ดำเนินโครงการที่พี่น้องประชาชนมีความเข้าใจ และมีความไว้วางใจ งานก็就会有ความราบรื่น ในทางตรงกันข้าม เมื่อใดก็ตามซึ่งพี่น้องประชาชนมีความคลางแคลงใจ ไม่ไว้นั่นเชื่อใจหรือไม่เข้าใจในสิ่งที่ภาคราชการจะทำ โอกาสของการที่จะผลักดันนโยบายเหล่านั้นให้เกิดความสำเร็จก็จะมีน้อยมาก เพราะฉะนั้นการคำนึงถึง ความเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม ของระบบการสื่อสารของเทคโนโลยี ของช่องทางของการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นเรื่องที่ผมถือว่าเป็นสิ่งท้าทาย ในการที่จะนำกฎหมายฉบับนี้ไปใช้ให้เกิดผลตาม เจตนารมณ์ในปัจจุบัน

ประการที่สองครับ เรื่องของปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันยังคงเป็นปัญหาซึ่งหลายหน่วยงานต้องเผชิญ และ ต้องพยายามที่จะแก้ไข และทำให้การดำเนินงานซึ่งมีข้อครหา หรือมีการกล่าวหาว่านั้นยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก ความโปร่งใสในเรื่องของข้อมูลข่าวสารนั้นจะช่วยในเรื่องของการลดปัญหาของการทุจริตคอร์รัปชันได้มาก ทั้งในแง่ของการที่จะเป็นกลไกในการกำกับการปฏิบัติราชการของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในแง่ของการที่จะทำให้พี่น้องประชาชนและภาคสังคมหรือภาคประชาชน สามารถที่จะเข้ามาตรวจสอบการดำเนินงานของ หน่วยงานของรัฐได้มากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ในเรื่อง ของการดำเนินการของภาครัฐเพื่อป้องกันและลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันนั้นจะเป็นช่องทางสำคัญช่องทางหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนี้รัฐบาลมีแนวทางที่กำลังจะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการ จัดซื้อจัดจ้างในภาครัฐ ซึ่งยังคงประสบกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันค่อนข้างมาก ก็จะต้องอาศัย ประโยชน์จากการใช้กลไกหรือวิธีการในการเปิดเผยข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้างนั้น สามารถรับการตรวจสอบจากประชาชนได้มากยิ่งขึ้น ตรงนี้ก็เป็นอีกประเด็นสำคัญซึ่งผมคิดว่า สังคมมี ความคาดหวังในการที่จะให้มีการแก้ไขปัญหาหรือปรับปรุงในแง่ของการปฏิบัติราชการทางด้านนี้

ประการที่สาม เรื่องของการปฏิรูปสื่อซึ่งเราได้มีการพูดคุยกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อรัฐบาลได้มีการ ประกาศแผนปฏิรูปและแผนการปรองดอง ทุกครั้งที่ผมมีโอกาสไปพบปะกับสื่อมวลชนหรือองค์กร วิชาชีพต่าง ๆ ข้อเรียกร้องนอกเหนือจากเรื่องของการเร่งรัดกฎหมายบางฉบับที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ซึ่งปัจจุบันก็ได้ผ่านความเห็นชอบของสภาฯ แล้ว หรือกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองวิชาชีพสื่อ กฎหมายฉบับนี้ก็เป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งซึ่งได้มีการเรียกร้องอย่างมาก ในการที่จะให้มีการปรับปรุง ด้วยเหตุผลที่ว่าสื่อมวลชนยังยืนยันว่ามีข้อจำกัดในการที่จะใช้กลไกตาม กฎหมายฉบับนี้ เพื่อที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เพื่อประโยชน์ในการทำงานของสื่อมวลชนเอง ซึ่งตรงนี้ ต้องยอมรับนะครับ ในฐานะที่ผมเป็นนักการเมืองและผมเชื่อว่าในฐานะที่ทุกท่านติดตามการเสนอข่าวสาร ของสื่ออยู่ตลอดเวลา แต่มักจะพบความจริงครับว่า หลายครั้งเรามีความรู้สึกว่าทำไมสื่อมวลชนนั้น ไม่เสนอข้อมูลข่าวสารได้ตรงตามความเป็นจริง หรือตามข้อมูลที่ราชการมีอยู่ แต่ก็ปรากฏว่าเป็นเพราะว่า ราชการเองไม่อำนวยความสะดวกให้เขาเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงต้องไปเสาะแสวงหาข้อมูล จากแหล่งอื่น ซึ่งบางครั้งก็กลายเป็นอ้างว่าเป็นข้อมูลที่มาจากราชการเอง แต่กลับมีความคลาดเคลื่อน อันนี้ก็เป็นตัวอย่างซึ่งเราประสบพบเห็นอยู่บ่อยครั้ง อาจจะเรียกได้ว่าเกือบทุกวันด้วยซ้ำที่เราจะเห็น ข่าวสารต่าง ๆ ในลักษณะเช่นนี้ เพราะฉะนั้นการที่จะต้องมีการปรับปรุงในเรื่องนี้จึงมีความจำเป็นเป็น อย่างยิ่ง ขณะนี้อาจจะมีความเห็นที่แตกต่างกันอยู่ว่า ถึงขั้นที่จะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายหรือไม่ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีก็ได้มีการตั้งคณะทำงาน หลังจากที่ได้ร่วมเดินทางไปกับผมในการพบปะกับองค์กรของสื่อ เพื่อที่จะหาข้อยุติในเรื่องนี้

จะอย่างไรก็ตามนะครับ ก็ยังมีการปรับปรุงอย่างน้อยที่สุดในเรื่องของกฎ ระเบียบ กฎหมายลำดับรอง หรือแนวปฏิบัติซึ่งสามารถที่จะทำให้เพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำอย่างไรให้กลไกที่มีอยู่ตามกฎหมายนั้น สามารถทำงานได้อย่างเป็นอิสระ มีความเที่ยงธรรม มีความเป็นกลาง และก็มีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น ซึ่งก็รวมไปถึงเรื่องของการใช้เทคโนโลยีในประเด็นที่ผมได้กล่าวมาแล้ว

นอกจากนั้นในแง่ของการดำเนินการเพื่อที่จะให้เกิดความมั่นใจว่าทิศทางของการบริหารราชการแผ่นดินนั้น เป็นไปตามหลักของธรรมาภิบาล และการเปิดเผยข้อมูล การกระตุ้นให้หน่วยงานต่าง ๆ นั้นปฏิบัติตาม เจตนารมณ์ของกฎหมายอย่างแท้จริง ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ในด้านหนึ่งขณะนี้ก็เห็นได้ชัดว่าทาง คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ และในส่วนของรัฐบาลเอง ก็มีความพยายามในการที่จะส่งเสริมให้ องค์กรทั้งหลายได้ปฏิบัติตามแนวทางนี้ การมอบรางวัลในวันนี้ก็เป็นช่องทางหนึ่ง ซึ่งเราต้องการที่จะ ส่งเสริมและวันนี้ก็จะเห็นว่าทั้งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ดี รัฐวิสาหกิจก็ดี ซึ่งได้รับรางวัล ก็เป็นการยืนยันถึงการที่เราพยายามที่จะส่งเสริมสร้างแรงจูงใจให้หน่วยงานต่าง ๆ นั้นสามารถที่จะปฏิบัติ ตามกฎหมายได้ นอกจากนั้นนะครับขณะนี้ในระดับของพื้นที่ก็จะมีโครงการที่จะทำในเรื่องของ 1 จังหวัด 1 หน่วยงานต้นแบบ ที่จะมีการขยายผลในส่วนนี้ต่อไป และขณะเดียวกันครับการเข้าไปทำงานของ คณะกรรมการในการติดตามก็จะเข้าไปดูในเรื่องของการส่งเสริมสนับสนุนว่าหน่วยงานที่บริหารในเรื่องของ ข้อมูลข่าวสารของราชการในหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นอย่างไร ก็เป็นอีกกลไกหนึ่ง รวมไปถึงงาน การที่จะส่งเสริมให้เมืองครุฑของภาคตัวแทนของประชาชนในพื้นที่ ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานข้อมูลข่าวสารชุมชน และพัฒนาทั้งบุคลากร อาสาสมัคร เพื่อที่จะมาทำงานทางด้านนี้ด้วย ก็ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่เป็กลไกที่จะช่วย ส่งเสริมสร้างแรงจูงใจ รวมไปถึงการที่จะมีการกำหนดแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตัวชี้วัดหรือตัวบ่งชี้ของ ส่วนราชการต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามครับก็มีข้อสังเกตว่า ในขณะที่มีการส่งเสริมทางด้านนี้ ในวิทัศน์เองก็มีผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ ให้ความเห็นว่าในทางกลับกัน การลงโทษ ของหน่วยงานที่หรือบุคลากรที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ก็ยังไม่มี การดำเนินการในลักษณะนี้ ซึ่งต้องขอเรียนว่าถ้าเราไม่สามารถที่จะใช้มาตรการทางด้านบวก คือทางด้าน ส่งเสริมและสามารถทำให้เกิดผลได้ ในที่สุดก็หนีไม่พ้นครับว่า รัฐบาลก็ต้องมีการพิจารณามาตรการ ในอีกด้านหนึ่ง เพื่อที่จะเป็นการทำให้ทุกส่วนราชการและทุกหน่วยงานและบุคลากรนั้นได้ปฏิบัติตาม เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้ก็เป็นโอกาสดีครับ ในการครบรอบ 13 ปีของการบังคับใช้ กฎหมายหรือการประกาศใช้กฎหมายที่จะได้มีผู้บริหารหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และผู้รู้ต่าง ๆ ที่จะมาประชุมพร้อมเพรียงกัน แล้วก็ได้มีการทบทวนเพื่อปรับปรุงในการปฏิบัติการตาม กฎหมาย และทำให้การปฏิบัติราชการนั้นมีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น ผมมีความมั่นใจ นะครับว่าทิศทางที่การทำงานของภาครัฐจะต้องเป็นไปในลักษณะของการเปิดเผย โปร่งใส เป็นทิศทาง ซึ่งไม่ย้อนกลับครับ เป็นทิศทางซึ่งจะมีการเดินหน้าต่อไปอย่างชัดเจน และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้แนวทางการปฏิบัติราชการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทาง ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ก็ฝากให้ทุกท่านนะครับ ซึ่งได้มีส่วนร่วมในเรื่องนี้ ได้ผลักดันเรื่องนี้อย่างต่อไป เพื่อที่เราจะได้สามารถสร้างสังคมไทยที่โปร่งใส เป็นสังคมประชาธิปไตยที่มีความ เข้มแข็ง เป็นสังคมที่ภาคประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างรอบรู้และสร้างสรรค์ เพื่อเป็นเครื่องมือ ในการตรวจสอบ และเป็นเครื่องมือในการที่จะสร้างนโยบาย และสังคมที่ดีสำหรับประเทศชาติและ

สำหรับประชาชนต่อไป ขออวยพรให้ทุกท่านประสบความสำเร็จในการปฏิบัติราชการและหน้าที่การงาน และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้นะครับ และขอให้ความมั่นใจว่ารัฐบาลจะส่งเสริมสนับสนุน ทิศทางและเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้อย่างต่อเนื่อง ขอขอบคุณครับ
